

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1. J.**, bytom v B., **2. I.**, bytom v B., zastúpených **JUDr. K.**, advokátkou, so sídlom v B., proti žalovanému: **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého 2, za účasti **JUDr. I.**, správcu konkurznej podstaty úpadcu J., spol. s r.o. v konkurze, so sídlom v B, M., IČO: X., so sídlom advokátskej kancelárie v B., R. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: LPO-1947/2006/Ba zo dňa 15. mája 2006, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/298/2006-50 zo dňa 10. júla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/298/2006-50 zo dňa 10. júla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie zastavil a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd ďalej rozhodol o vrátení žalobkyňou zaplateného súdneho poplatku v sume 59,75 eura prostredníctvom príslušného daňového úradu, po právoplatnosti napadnutého uznesenia.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 OSP a uviedol, že dôvodom zastavenia konania bolo späťvzatie žaloby zo strany žalobcov, ktorí svoj prejav vôle učinili pred prejednaním a rozhodnutím veci, pričom neprihliadol na tú skutočnosť, že žalobcovia následne tento prejav vôle zobrali späť a žiadali, aby súd v konaní ďalej pokračoval. Krajský súd svoj postoj zdôvodnil tým, že v prípade, ak dôjde k späťvzatiu žaloby, nemôže sa toto späťvzatie odvolať. O trovách konania rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a účastníkom z dôvodu zastavenia konania náhradu trov konania nepriznal. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3 veta tretia v spojení

s § 11 ods. 4 a § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Proti uzneseniu krajského súdu podali žalobcovia v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci zo strany krajského súdu. Žalobcovia v odvolaní uviedli, že žalobu zobrali späť pod vplyvom vysloveného názoru prvostupňového súdu o právnom posúdení prejednávanej veci (§ 100 ods. 1 OSP), s ktorým boli oboznámení na odročenom pojednávaní dňa 29. mája 2009 a teda svoj úkon neurobili slobodne, ale pod tlakom vedomia, že súd ich žalobu zamietne a preto považujú späťvzatie žaloby doručené prvostupňovému súdu dňa 4. júna 2009 za neplatný právny úkon. Zároveň namietali, že svoj prejav vôle považujú za neplatný aj z toho dôvodu, že v čase keď k nemu došlo, neboli zastúpení advokátom, nakoľko sa ich právna zástupkyňa JUDr. L. podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 29. mája 2009 vzdala ich právneho zastupovania. Na záver uviedli, že na ich rozhodnutie o späťvzátí žaloby mala vplyv aj tá skutočnosť, že v prípade zamietnutia žaloby zo strany súdu by prišli aj o zaplatený súdny poplatok.

Žalovaný ani účastník správneho konania sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP) bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250h ods. 2 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca vziať žalobu späť; ak žalovanému medzitým vznikli trovy konania, rozhodne súd o ich náhrade.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu spisu krajského súdu jednoznačne preukázané, že k späťvzatiu žaloby došlo na základe podania žalobcov zo dňa 4. júna 2009 doručeného prvostupňovému súdu dňa 8. júna 2009. Odvolací súd

po preskúmaní obsahu tohto podania nemá žiadne pochybnosti o platnosti právneho úkonu žalobcov, keďže tento bol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že späťvzatie žaloby je z ich strany neplatné a to

z dôvodu, že v čase uskutočnenia tohto prejavu vôle neboli zastúpení advokátom, keďže ich právna zástupkyňa odstúpila od zmluvy o poskytovaní právnych služieb, táto neobstojí, nakoľko skutočnosť, že žalobcovia sú alebo nie sú zastúpení advokátom, nie je právne relevantná vo vzťahu k platnosti ich právnych úkonov, inak povedané, právne zastúpenie neznamena, že účastníci konania nemôžu sami vykonávať procesné úkony v konaní, samozrejme za predpokladu, že sú plne spôsobilí na právne úkony, pričom splnenie tejto podmienky nebolo zo strany žalobcov spochybňované. Rovnako námietka žalobcov zdôvodňujúca, že ich prejav vôle bol urobený pod vplyvom vysloveného názoru prvostupňového súdu o právnom posúdení prejednávanej veci je nedôvodná, nakoľko žalobcovia napriek tomu, že boli uzrozmnení o následku ich prejavenej vôle v podobe zastavenia konania, žalobu svojim podaním zobrali späť.

Späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom účastníka konania, pričom jeho účinky nastávajú v okamihu, keď sa dostane do dispozície adresáta, t.j. súdu. V prípade, ak sa tak stane, nie je možné späťvzatie žaloby vziať ďalším úkonom späť. Každý procesný úkon je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska, teda podľa toho, ako sa navonok prejavuje, pričom vnútorný rozpor medzi tým, čo účastník zamýšľal a tým, čo skutočne navonok prejavil, nezbavuje procesný úkon účinkov, ktoré s týmto prejavom vôle procesné právo spája.

Preto prvostupňový súd nepochybil, keď na základe späťvzatia žaloby konanie v súlade s ustanovením § 250d ods. 3 OSP zastavil, neberúc do úvahy odvolanie tohto procesného úkonu žalobcami ich podaním doručeným krajskému súdu dňa 17. júna 2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd tak, že v konaní úspešnému žalovanému a účastníkovi správneho konania ich náhradu nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP), nakoľko si ich náhradu neuplatnili (§ 151 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a ani im v konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 20. augusta 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth